

PSÍ PŘÍBĚH

ŠÁRKA HERMANOVÁ

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala za podporu při psaní následujících řádků celé své rodině. Svému muži Adamovi za obrovskou trpělivost, kterou mi prokazuje již více než 20 let, svým dětem Jindrovi a Vojtovi za cenné rady a připomínky. Markétě Fárkové za konzultace jednotlivých kapitol a těm, kteří přispěli svými vzpomínkami: Kristýna Schneiderová, Pavel a Lucka Mückovi, Martin Kliš. Velké díky patří také Zuzce Novákové, která se zhostila korektur a grafičky Hance Čichoňové, jež vdechla knize neotřelou vizuální stránku. Poděkování a velkou pochvalu si zaslouží především dvanáctiletá Ema Fárková, autorka ilustrací. Vláďa Kos a Kuba Krejčí pomohli s promo kampaní a distribucí knihy čtenářům. Všem z celého srdce děkuji.

text © Šárka Hermanová, Ostrava 2017

ilustrace © Ema Fárková, Ostrava 2017

grafické zpracování © Hana Čichoňová, Ostrava 2017

OBSAH

UZLÍČEK

HLEDÁ SE JMÉNO

CVIČÁK

ZIMNÍ RADOVÁNKY

HON NA KRITKA

VÍKENDOVÉ BĚHÁNÍ

NAROZENINY

CESTOVÁNÍ

PRVNÍ LÁSKA

TAJNÁ AKCE

NÁMLUVY

KAMÍNKA

V OHROŽENÍ

KOČIČÍ PŘÁTELSTVÍ

PSÍ NEBE

EPILOG ANEB ŘEKLI O NÍ...

UZLÍČEK

Na počátku to byl malý bílý uzlíček s černými flíčky. Heboučký kožíšek, na dotek tolik příjemný a hřejivý. Uzlíček byl schoulený na klíně své nové majitelky, které od této chvíle můžeme říkat PÁNÍČKA, protože takto se říká ženám, které si psího mazlíčka pořídí. Psího majitele mužského pohlaví budeme nazývat PÁNÍČEK. Vraťme se však zpátky

k hebkému uzlíčku. Choužil se do sebe, stočený do klubíčka, zatímco jeho nová majitelka pádila po dálnici domů, dobrých 100 km od místa, kde se narodil a kde jeho psí máma teď zůstala dočista sama. Všech šest jejích potomků se vydalo do světa, ke svým novým rodinám. Tenhle osmitýdenní uzlíček byl ze všech s láskou opečovávaných a okouzlujících štěňátek poslední.

Jak mu budeme říkat?

Kam ho dáme?

Co bude jíst?

Vyzvídaly děti cestou v autě netrpělivě a nemohly se dočkat, až budou doma a budou si moci malý uzlíček polaskat. Jeho sněhobílý kožíšek byl tak něžný a heboučký. Měly z něho obrovskou radost!

Ani doma se zvědaví kluci nepřestali vyptávat, všechno kolem nového člena rodiny je zajímavé. Dobrá, bydlet bude v boudě, co je postavená na zahradě, ale co když se někde zatoulá? Venku je cesta, za zahradou jezdí vlak, všude je tolik nebezpečí, to se musí nějak vyřešit! Tatínek přišel s nápadem obehnat boudu drátěným plotem, aby si ten malý tvor na nové působiště zvykl a neměl šanci nikam uniknout.

„Výborný nápad, tati, tak se do toho pustíme...“ prohlásili kluci a rozhodli se, že s tím tátovi pomohou.

Okolí boudy společnými silami oplotili, ale ouha. Jak se brzy ukázalo, na toho koumáka byli krátkí. Štěně plot hravě přelezlo, nebyla to pro něj žádná překážka.

Že bychom si namísto psa přivezli bílou veverku? ... napadlo kluky.

Odkdy malá štěňata, co sotva chodí, lezou přes vysoké ploty? ... nešlo jim to do hlavy.

Hmm, to bude pěkný rarach, až vyrostete ... pomyslela si maminka a ve stejnou dobu ji napadlo, že do jejich rodiny plně neposedných raubířů tohle živé stvoření plné energie vlastně parádně zapadne.

HON NA KRTKA

NHusí přelety nad komíny připomněly, že se blížilo jaro. Sníh roztál a hladina řek se zvedla. Máma, táta i kluci chodili společně s Lilou pozorovat, jak se potok i řeka vylily do okolních lužních lesů a na louky, kde voda tvořila obrovské kaluže. I zvýšený průtok vody u nedalekého splavu stálo za to vidět. Ještěže se k nim ta voda přes železniční násep nedostane, uklidňovali se. A taky že ne. Některé domy v jiných částech obce byly

postížené menšími záplavami, nebo měly aspoň vodu ve sklepě, ale jejich dům nikdy.

Jakmile voda opadla, přišlo sněženkové období, jedno z nejkrásnějších v roce. V tu dobu jsou okolní louky přímo poseté tisíci květy sněženek, posly jara. V běloskvoucích travnatých polštářích se Lila proháněla s energií sobě vlastní. Byla to energie probouzející se přírody, která se zelená a krásně voní.

Lila toho má teď samo sebou na práci mnohem

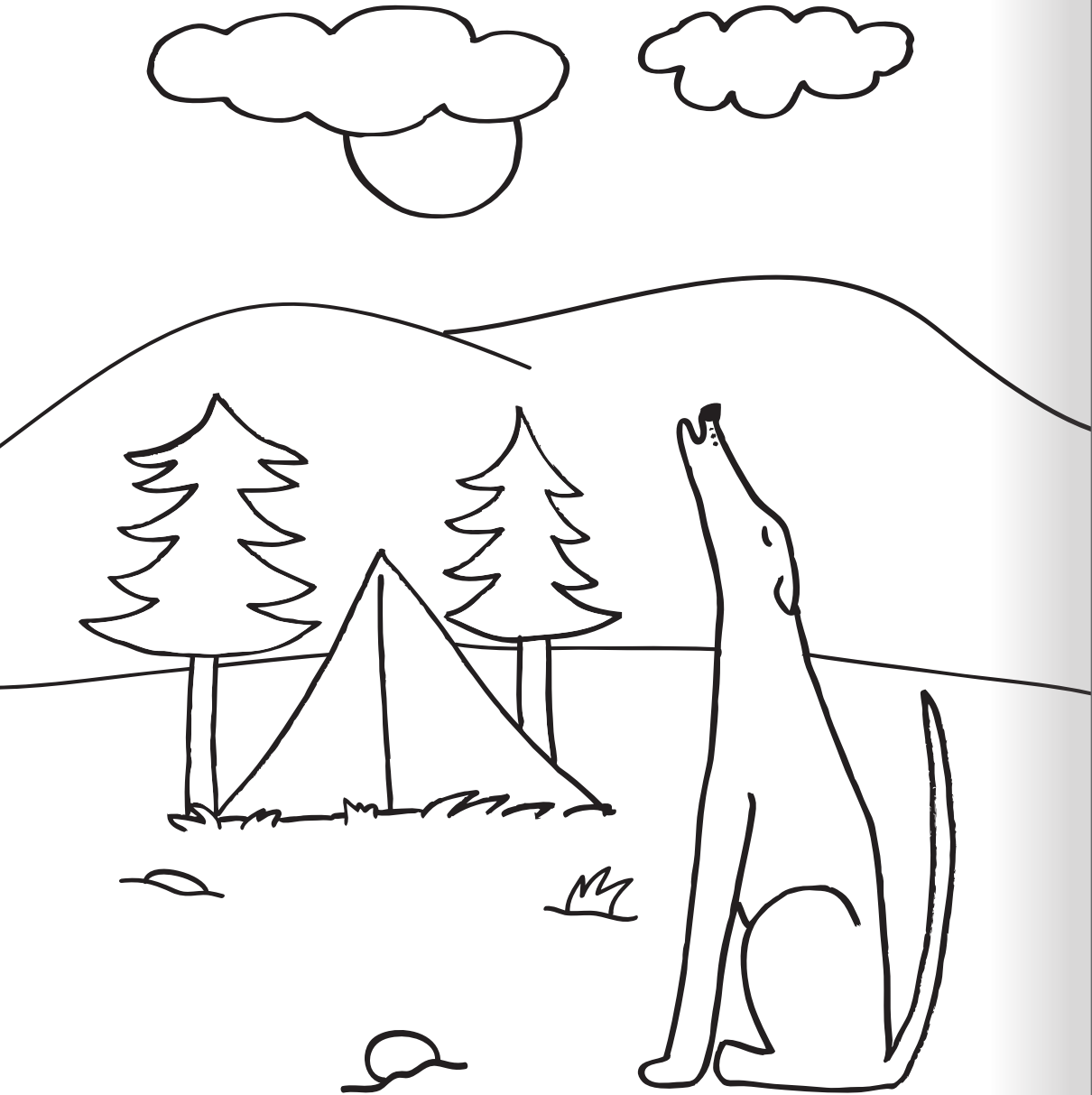
HON NA KRŤKA

více než v zimě, kdy se všehovšudy nic moc venku neděje. Na jaře se toho naopak děje spousta. Třeba taková sekačka na trávu, to je přímo pozoruhodný stroj. Svým vzezřením i vydávajícími zvuky a pohybem Lilu přímo fascinovala. Nepřestávala na ni štěkat a dorážet, jakoby to bylo dílo ďáblovo. A co teprve motorová pila, elektrická bruska nebo křovinořez. To je teprve povyražení!

Krom všech možných technických vymožeností Lilu bezpochyby zaměstnávali i různí živočichové, kteří zahradu obývali nebo ji občas navštívili. Na tříbarevného kocoura, který bez problémů okupoval hned několik sousedících zahrad, už byla zvyklá. Skoro si jej nevyšímala. Zato taková ještěrka zelená, která se slunila v jahodách, tak tak vyvázla s ukousnutým ocáskem. A to až poté, co od ní maminka bojovně naladěnou Lilu odtrhla. Chudák! Málem to střetnutí nepřežila!

Znamenitou zábavu si Lilunda užívala i v honu na krťky. Nutno podotknout, že několikrát v tom byla velice úspěšná. Krtek sice málem dopadl stejně špatně jako ta ještěrka, ale hlavně že byl vypátrán a zajat. Zbavit se krťka, toho si totiž každý zahrádkář vysoce cení. Majitelé zahrad budou jistě souhlasit, že není smutnější pohled než na čerstvě posekaný trávník plný krtinců. Ano, existují sice různé návody a tipy, jak se krťků na zahradě více či méně bezbolestně zbavit, ale každé opatření vyžaduje určité úsilí nebo zvýšené finanční náklady. Proto celá rodina radostně zajásala, když Lila uloveného krťka přinesla před dveře. Přišla se ukázat, jak je šikovná. Za svůj zdařilý úlovek sklídila velkou pochvalu a samozřejmě i odměnu – jak jinak, než křupavý piškotek. Krťka, už napůl omráčeného, pak tatínek zanesl daleko od domu, za koryto potoka, aby se hned tak nevrátil. Ačkoliv je nepravděpodobné, že by dobrovolně znovu chtěl to trápení s Lilou podstoupit.

OMALOVÁNKA

KAMÍNKÁ

Víkendy strávené na horách byly pro Lilu pokaždé velikým zážitkem. Těch výletů a čundrů bylo nepočítaně a vždy s menší nebo větší dávkou dobrodružství. Hltala každý okamžik v přírodě s radostí sobě vlastní. Čile všechno prozkoumávala a očuchávala, tu a tam pohonila nějaké zvíře, občas se i zatoulala, ale vždy se po nějaké době zase vrátila. Svobodný pohyb v přírodě – to bylo něco pro ni...

Jednoho prosincového odpoledne, bylo to přesně den před Štědrým dnem, vyrazila celá rodina na kopec, kde byl naplánován sraz s přáteli. Liluška cupitala ve sněhu, svou barvou s ním téměř splývala. Pomalu všichni stoupali, malí i velcí, až za tmy dorazili do cíle. Nahoře na kopci docela foukalo. Večer se všichni schovali v horské chatě, něco dobrého pojedli

i vypili a pak se všichni zase rozešli. Někteří měli postavený stan a vydali se spát ven. Noc byla chladná, foukal silný mrazivý vítr, který způsobil velkou námrazu. Tatínek i kluci usnuli ve stanu zachumlaní ve spacácích, jako by je do vody hodil... Maminka měla promrzlé nohy a ne a ne si je zahřát. Po několika hodinách usilovného snažení se táta probudil a zeptal se jí: „Co děláš? Proč nespíš?“

„Nemůžu usnout, mám děsně promrzlé nohy a nedaří se mi je zahřát,“ odpověděla.

„Tak si do spacáku strč Lilu, ta ti je spolehlivě zahřeje,“ řekl, otočil se na druhý bok a usnul.

Měl pravdu, Lilunda opravdu hrála jako kamínka. Stočená do klubíčka u nohou na dně spacáku spala a hrála - hrála a spala. Bylo to parádní. Živočišné teplo holt funguje ze všeho nejlíp. Tatínek to měl dávno odzkoušené, když Lilu několikrát na svých čundrech do svého spacáku vzal, aby jej zahřívala. Maminka konečně usnula, nohama se dotýkala Liliny heboučké srsti a bylo jí příjemně teploučko.

ŠÁRKA HERMANOVÁ

Šárka Hermanová je absolventkou studií literatury a filologie, ovšem svou profesní dráhu spojila s rozvojem lidských zdrojů a řízením projektů. Mezi jejími zájmy figuruje řada sportů (cyklistika, běžky, plavání, běh), ale i jóga, turistika a láska k horám a přírodě. Před lety přišel do její rodiny nový přírůstek v podobě malé bílé fenky s černýma ušima, kterou si všichni zamilovali a se kterou zažili spoustu dobrodružství. Žal spojený se ztrátou oblíbeného miláčka ztvárnila v této dětské knížce. Je určena malým i velkým čtenářům a vzdává hold životu v jeho zářivých barvách i odstínech.